

O kulle på hon sade du seer borde
från mig därtill förs värl flecker
som kan behaga dig då g stonur
in den Anna som lovade dig sin
hand, o så den sköna platan där
vi knöta kartleks band) Jag svarar
helt uprodd o med icke medeligt
mod nej dig tillhör mitt hjerta smick
af met varma blod kap Toke min
kärna gosse för eden som du svor
jag aldrig mera brevfar
jag på min kalle tror
där vi blif utspur moterada och
vi markerat hem jag hastar
till min Anna min lilla bogna
min of långt därefter så skall
den stå brukt o jag fick hem
skida i hastig hastighet
brottysskernd

3 H
Herr Erik Johanson
Sala.

Brunsgatan No. 19
Den 6 Mars 1897. före
Krista födelse

Erik Johansson
Sala

Brunsgatan 19 Sala
Smedjegatan 13 Westera
Wasagatan 18

W. Maria Hansson
Den 6 Mars 1897

1 Lång för Sala Skyttegille 1897

Men: "Däre liksom askan ^{brö} det

Caribaldis stjärna blänkta
På Italiens himmet blid;
Polens son sitt hjertblod stänkta
I dess sista frihetsstrid;
Lorgens tårrega Slesvig dränkta,
Bykt från Danebragens frid:
Så var världens öde vardet
Uti konung Carols dar,
∴ därför ljöd "till vapen"! ordet,
fann i svenska sinnen svar. ∴

Allas hjertan blefva unga,
högre eld hos folket brann;
barderna begynte sjunga,
skytten stod som tidens man.
Ingen skräck för offer tunga —
krigare enkvat sig fann!

Små och stora skytteflokar
stämpades ur marken upp,
∴ åldringen med silfverlockar
sågs och i de ungas trupp. ∴

Inan helgdagskläckor kändes,
medan staden njöt sin blind
skytteåkarens trumma rördes
i den arla morgonstund,
och den flinka skaran fördes
till sitt värp på fält i lund
Tjusning följer krigsmusiken
glimt från bajonett och svärd
∴ fanan framåt med gulblå fliken
hulda kvinnans byttningsgård. ∴

"March framåt" kammaren dot ljuder
"stuter ledet håller Takt" —
"Värj ditt land" så spickten ljuder
skytten på slag bud ger åkt
varmt för äran blodet ljuder

får sitt folk han står på vakt
 och har Svea kända sanner
 moderns fria friska värn
 :: kommer ovärnadt han röner
 Sata skyttas sty och järn ::

Upprätt än står skyttekåren
 blekad är ej än dess glans
 Tryggt den följer gamla spåren
 vinser ofta segerns krans
 Den är ung och glad som våren
 ljuder bragden upp till dans
 Kritt den offerar sitt den värnar
 svenskhet strömmar i dess led
 :: Övän du mot norden spjärnar,
 om du bryta vill dess led ::

Theodor Halmborg

1+1=1	2x2=4	3x3=9	4x4=16
2+1=3	3x2=6	4x3=12	5x4=20
3+1=4	4x2=8	5x3=15	6x4=24
4+1=5	5x2=10	6x3=18	7x4=28
5+1=6	6x2=12	7x3=21	8x4=32
6+1=7	7x2=14	8x3=24	9x4=36
7+1=8	8x2=16	9x3=27	10x4=40
8+1=9	9x2=18	10x3=30	11x4=44
9+1=10	10x2=20	11x3=33	12x4=48
10+1=11	11x2=22	12x3=36	13x4=52

2. Templarvisan

God vänner från norr och fräns öde
 Här marknas af ilande fart
 Mitt hjerta som lampvekar glöder
 När jag ser så mycket rast
 Ni hejas välkomna tre kvättar i år
 Och lifvat det blir när som sjunga vi får
 Omkring positivet det härliga lifvet
 Så ratigt man knappast vät får

Här fins litet kvar som plår vara
 När man vill förstärka sin kropp
 Först kaffe med butter så rura
 O. hystander hvad det är gadt.
 Och där af jag tror ingen här gör cessing
 Här fins en spånstuga det tror jag ha de g
 Där lever man blott på pensian

När man mot olyckan vill öppja sina
 Det händer ibland som man minns

Att tröst sökes vid lyckans stjärna
 Ty präktiga skatter där vinn
 Vid hjulet man köper sig sedan ^{lott} en
 Has - präken i banan man skuter en skatt ^{gomer}
 Men skuter man bonnen och torr blir i
 Så fins dricka här som är godt

Till dammen som går för att fiska
 Sen skuter man uppå banan
 Till gränsen man går för att bearbeta
 Med närt liten skön - Kompanjon ^{digarett}
 Där glömmas att värdeligt för om
 Som brukas såväl utaf yngling som prätt
 Köp den utaf präken kan man bli på räken
 Och sedan är allting komplett

Med morkiga vintern det lider
 Då blommor och blad gå ihjäl
 Och Lindström i stormen framstrider
 Med sina skopulsmaterial
 Och flugar det fins här som aldrig då ut

Men Mänsen han säljer sin ^{liva} i min
 Och tänk på mansellen glöm g. karaktär
 Kanake det behagas en smut!

Nu visnat att blomster då binden
 Men här köpas de ganska lätt
 Ty präken med blomstrandende kinden
 Hon säljer dem här i bukett
 En sötnos här säljer god frukt i parti
 Så rödla och blara som ett viterary
 Men hur man må prata så fins här ^{seft}
 Här uti vårt konditori

Här kan man väl ej kritisera
 Ty pluring tillfläddar en kvar
 Man kan aldrig önska sig mera
 När kosing med ringar man dear
 I gubbens affär säljs allt vist pekubik
 Bäl spuglar och böcker men ej domestik
 Köp visan nu alla af min lilla ^{skaka}
 Ej sedan en stant för musik

3 De trefliga käksarna.

Om visa vill jag sjunga om ^{i år} på jag
Jag menar dem som tjena på Wibergera ^{gång}
De gå slår uti kåket och rulla samengång
Men uti sitt arbete ha de skräpigt ^{spurr} att

Ja nog så är det pigor men pigor för sig
De slåss och de grålar för hvarendest kvinn
Och kommer så patron med käppen ^{männ} ut
Han svärjer och han dundras vära än
Tigern i sitt ba

Den förste som han frågar han frågar
af hvad skäl
Ni slåss och ni grålar för hvarendest kvinn
Men jag skall också lära er stygar ^{veta} hur
Om inte ni kan hära er ^{spvr} vallerfulla ^{tröt}

Den ena heter Sten hon är en lustig fyrr
Hon har så mycket att tala om
Stackholms äfventyr

Hennes mun den vill jag likna vi ^{utgått} köparen i
Den slår tusen slag i minuter lik fjedern i ^{ser} ed

En annan heter Betty hon står sig allra ^{best}
Ty hon har blifvit förlofvad ^{tit} med ^{en} präst
Och hela hans arbete det är att plöcka mask
I grubbens gårdes trädgård som i kälven bit sig fast

En annan stättig flicka hvars namn jag ^{bart} rent ^{glömd}
Ty hon har blifvit bekant i staden på ^{vär} hvar
För sina tjufvä blickar ni vet väl eller hur
Hon blänges lika argint ^{en} herrar ^{stättig}

En annan litet mystan ja Betta heter hon
Ja hon har blifvit förälskad ^{ut} i en bondpatron
Hon jämt sin fluga liffer kvar ^{sändag}
Pär hans skuld
Ibland står hon och blänger strax ^{full} utanför ^{hvar}

4 Utan hjerta

Han skickligt upprå kinnuden kade rödt
Att döja huru härlig sorg den bleckte
Och leade som aldrig sorg hon mätt
Med att i lifvet gånade och lepte

Han kunde ej få nog af glän ^{och skänkt}
Var ständigt med på alla glada fester
Thän hennes läppar flödade det jemt
Kaskader af skatt och lustigheter

Att så blott måjers hemingsung af
Var hennes enda met man teg för gifva
Dock ägde hon en annan met äskse
Som kände kunn hon följde ^{ihop} gen an

Att viljelösa lägga för sin fat
De män, sig inom hennes traktets väga
Ej blott en yttlig hyllning taga mot
Men tän da upp abändig kärleks låga

Det var ett eggande ett härligt met
Att ständigt taga aldrig gifva
Och med ett skrat som klang till ^{stäl} kunnad
Litt offer skaningslöst ifrån sig drifva

Man sade äskse att hon hjertlös var
Ej kunde äska äja sådant brändes
Kanske af hjertat fans ej mera kvar
Och några kallade och svarta brändes

Man när hon ändtligt står vid slutet ^{slag}
Förnägot i den vägt samma runden
Han lyssnar ensam efter hjertats slag
Och tvärlan sminket af i vriden ^{stund}

114 5 Vårsång. □

Du nordens skön prästa
Du skulle ha varit kvar
Och gådt dig bland oss alla
Fons alltid roligt har

Nu grönskar träderna många
Och ~~svalkan~~ ~~gästiga~~ ~~år~~ står
Vi fräjdla här nu alla
Men dig vi sakna får

När sommarkvällen kommer
Och svalkan gästlig är
Vi samlas här då alla
Och af ten dans det bär

Vi tänker då ha roligt
Och det vi också har
I vår svenska hjertan
Fins alltid kärlek kvar

115
När läsen hastigt flyger
I dansens kvifvel in
Hej lustigt vi då hafva
I våra Svenska sima

6 Frihetssång

Bar jag på det höga fjäll
Mellan stormar och eviga isar
Lika glad och lika säll
Mina berg och mitt öde jag prisar

Här vid spisens trefliga brand
Sitter jag med bågaren i hand
~~Är~~ och af drufvan redan varm
Smätter bort vid min ålskades bar

Bar jag i den låga dal
Mellan skuggor och slimmar ^{ej skina} dem ^{salen}
Där så obemärkt och sval sig en skogsbäck
Sinnellan videmmen slingrar

Utan afund till den man, som
 står öfver mig
 Kungligt på den glänsande höjden
 Är jag rikare än han
 Och en fräboren herre till fröjden

Boj jag vid den klara djö
 Där de simmande fiskarna dansa på grunden
 Där en liten ^{vacker} skuter upp i den
 märkbara runden
 Waggad i min lätta båt jag till refvar
 Na flyttar buteljernas korkar
 Om jag utombords är våt ännu
 mindre jag inombords torkar

Lyckas fångsten glädles jag så
 Blir jag utan glädles jag ändå
 Ty min mäda ej bedras
 När jag sluntar på kygossar och glas

Drifs jag till kvar strand som ledot
 Blott jag ännu kan sjunga älska och
 Blott nu stormen jag mig frästat
 Med min frihet mitt vin och min flicka

Skänkte himlen där mig till
 Att få bygga och bo i den haliga Narden
 Jag min båt ej byta vill
 Med en enda dödlig på jorden

Leve Narden fredelig och säll
 Leve sjöar dalar och fjäll
 Hvarje kärlig flickas skål
 Och en skål för var rykande båt
 Osom

7 Ryttmästar Silfverlod.

Slåga ryttartorpet vid höga Humm
 Där satt en ensam kvinna som så
 var hennes färg
 Och lären föll på linet på kvillet
 Tungt kan sprang
 Och långsamt uti spridar den raa veden
 Brän

Med blizna färbäddsmiben han
 emot ögat tag
 Lju är nu äro gångna sen Clafrä:
 mig drag
 Långt bort i paboka fejdern men ej ser
 enda ord
 Jag hört från honom sedan West
 ligger han i jord

West är han från mig tagen med
 kular eller järn
 Och barta är min glädje min ställning
 och min värm
 Och gassan som vi hade när han for
 hemifrån
 Den hafver Herren tagit och jag
 våt gråta mig

afte sitta afvergifven är ut är in
 som jag
 Det är en bitert bitert profvar af ödet
 hörden slag

Jag redan är färgsäten och bruten är
 min kraft
 Och liten är den glädje som jag
 af lifvet haft

En är vi lefvat sammans blott
 ett när kriget kom
 Och uti evig ängslan min glädje
 byttes om
 Hvar natt i mina drömmar han blodig
 färmig stael
 Och sedan dog den lille då svek mig ^{glännt}_{mod}

Dock höll jag modet uppe i flere vintrar än
 jag tänkte att jag skulle få återse min vän
 Där talades om segrar som unga kungen vann
 Att freden skulle komma så tänkte jag ibland

Men freden kom dock aldrig ej hälsning eller bud
~~och har mig glönt~~ Kan hänsala att han
 lefver och har mig glönt o. Gud

Den tanken är mig bitter och ^{outgågelig}
Om bergen ville rasa och falla afver ^{mig}

Så kvad den arma Sigrid en ^{kulen vinterkrig}
Där hon sät ensam kunnad ^{uti sijn kommaj}
Då hordes steg vid dörren hon knapt sig
resa hennes

Färrän i stugan träder en stättig ^{mon} ridders

Sad afton så fram sade gadt afton
och Guds fred

Jag kommer ifrån kriget där jag hos
kungens stesed ^{välhus}
Min gångare har krättnat i läran mig
Och låter mig för hvila tills dag blir återlys

Förvånadt hörde Sigrid den gramma ^{tal} kunnas
"Jag är en värmlös kvinna och har ej något ^{val"}
Men intet kan jag bjuda en så förnämlig
"Behöfves intet heller blott fader åt min
nast"

forts. sid 21

8 Alvvisa

Uppå alprens isbelagda spisa
Dit ej någon mencklig fot kan nå
Där en alvros sina stänglar vora
In i bergets högst belagda vrå

Men i dalen växer och en blomma
Lika skön som alprens fagra ros
Många friare till henne komma
Flla ville äga dalens ros

Denne blomman var en ung ^{tärna} betaglig
En dotter till den rike ^{Kansad} Ma
Men henne följde ingen ^{lycklig}
Högmod uti hennes hjerta låg

och i blommor suckade hon ofta
Den som finge äga er en stund
Finge kärna kunn skänt i dafva
Och trycka blott en kyss på eder mun

19
Så hon tänkte då en yngling sade
Evelin såg vill du bli min brud
För mitt guld jag får din fot nedlade
Och klädde dig i Alvens blottersked

Nej hon svarar ingen mö jag blifver
Förän han mig först ett käfte ger
Det är att han mig en alvas gifver
En enda blott jag födrar icke mer

Kunna gör mot Alvens högsta höjder
Men Evelin handkyndar ner till byn
För att njuta dansens nya fröjder
Medan älskarn vandrar emot skyn

Kunna klättrade på bergets klippa
Tills han kom dit blomman slagit rot
Hans enda handtag var en blomsterknipp
Och mot en tafva stödde han sin fot

Evelin nu har jag dina blommor
Men hvad är det en Alvas hvit sommar
Evelin Ack vänta snart jag kommer
Min Gud jag fäller lät mig icke dö

Så han ropar då han störtar ned
Hjertligt djupt från bergets högsta topp
Men i dalen ligger blott hans kläder
Och hans rosligt särderstagna kropp

Evelin hon kommer nu från gillet
Får se den döde då hon starkt vistar
O store Gud nu har jag själf förskutit
Lifvet för den som jag älskade

Hennes fader äfven kom till stället
Men läden då förenat båda två
På bryn med honom taras fäde
Ett brudpar läden djorde dem ändå
Kunginnan mer förmår att rita Hur bestrafte
Vinnans nyck och blef Alvens rosor är ej mera hvita
"Dvar bleva färgade af Kunns blod"

foets. fr. sid. 17
"Jag foder har tillräckligt ser vargenref min
Om sådan stättig herre jag ej om ^{ho} andt kan
Och vågar därför bjuda er om nåd sitt
Men jag går ut en vändning och ho åt hästen
geri

"Blif kvar min goda kvinna det har jag
sedan gjort ^{ho} "var art"
Ty utan kop en krigsman tar för sig på
"Ni kommer då från kriget" bröt Sigrid
höfligt ut
Det gör jag raka vägen nu är det ändt sig

"Om annat låt oss tala jag är på kriget
Här har ni ganska trefligt här är så fint och väl
Och sjäff i bästa ären mig synes ⁿⁱ att
Hur kommer sig att en så ⁿⁱ vinn
Det är så Herrens vilja blef Sigrids ^{svan} ^{hor}
"Min man går ut i kriget och vist han strykt
"Nå om han också fattet sed riddersmannend
"Lå fins väl andra männer för er att väl"

28
"För Guds skull beara herre och talant så
Med Ola vill jag trogen igenom lifvet gå
"Men om sin egen trohet mot eder Ola bröt
"Då vill jag mer ej befa" — — —
Och rösten Sigrid bröt

"Din Ola är dig trogen" ljöd riddersmannen
Och Sigrid låg där sluten till stället
parmat bräst
"Du är en ädel kvinna och åt mig allför
Fast af din Ola blifvit ryttmästar
Liffverladd"

Alrik Johanson Johanson

Den olycklige i Kärlek

Tre älskare har jag mist
Den första blef af döden slagen
Den andra genom svek och list
Af en rival ifrån mig tagen
"Ondå den tredje" frågar du
"Hvar blef väl hon" Hon blef min fru

23
9 Den utstängde ättla
Manen.

Nå men har man sett
så så belängt ^{var}
Ljuset har hon släckt och ^{parten} ^{stängt} ^{var}
Jag ej vågar bitta
Får väl gå och stutta
Hela naturen förtän det är strängt

Lina och bläst utaf den bitra sorten
Wäskan turra och fracken bort
Har jag jänkvar kragen
Ligger ändå magen
Och rocken har jag spelat bort

Ware min Barbara mera önsad
Men nu är hon som en furie grönsad
Läkert kon mig strypte
Blå och gul mig mypte
Om jag störde hennes ljufva dröm

24
Mager svider jag kan ej stå sak
Inom går in som i ett sprucket tak
Konstån och klacken

Skärtet utaf fracken
Kan ej räcka till båd båk och fram
Får

Lusch nej om jag måste bitta på
Fiskade Barbara öppna då
Jag skall aldrig vara
Borta hemma bara

Ju i bleka löden stå på ta

Ware godt att ha rygg af sten
Jag hör hennes stamma allaren
Jag hör toppeln knarra
Ella lemmar derra
Jag kan netta stå på mina ben

10 En Majdag i Varend.
(Lambert folkmelodi)

Klockarfar han skall ^{bestyrka} att
Lära barnen att två och två är fyra
Utän honom man kan ej läsa att ^{stora}
Utän honom man kan ej folket ^{begripa}

För det va ren så frågas hvad skan det ^{veta}
Så till klockarn han måste ^{veta}
Om ett par sig i äkta ståndet ^{begripa}
Och det klockarn som brölloper ^{skilja}

Får med sjukdom för sina synderman sota
Så till klockarn han sken dig nog ^{skilja}
Om processer och annat ^{skilja}
Så till klockarn och hör dig för ^{skilja}

Han skall vetaråd för alla slags sarger
Yngre barn skall han kysa ^{skilja}
Det är han som skall hålla ^{skilja}
Och vid grafödet är det han som får ^{skilja}

Varje söndag skall predikstolen han
Klockare och klokare är det ^{Lamma} samma
Han i läsa skall känna ^{Lamma} mæden
Lugga barn skall han på ^{Lamma} Lankas ^{Lamma} tennetage

Han åt prästen skall våga ^{Lamma} tiondesmötet
Bak på schäsen åka med till ^{Lamma} förhäret
Prästen och kaplan han skall ^{Lamma} söka att ^{Lamma} fördikka
Och vid måssfall det ^{Lamma} händer han ^{Lamma} får predika

Ingenting nej intet får han ^{Lamma} försvara
Dör en gubbe så ^{Lamma} tröstar klockarn ^{Lamma} hans ^{Lamma} guman
Han skall föra an ^{Lamma} bäst ^{Lamma} dansen ^{Lamma} och ^{Lamma} leken
Och vid bordet är det han ^{Lamma} som ^{Lamma} skär ^{Lamma} steken

Han skall vara med från ^{Lamma} början ^{Lamma} till ^{Lamma} slutet
Skall det skutas så ^{Lamma} släpper klockarn ^{Lamma} till ^{Lamma} kretet
Han skall vara en ^{Lamma} hjälpe ^{Lamma} för ^{Lamma} gamla ^{Lamma} och ^{Lamma} unga
Framför all skall han ^{Lamma} vara ^{Lamma} gryna ^{Lamma} till
att ^{Lamma} sjunga

27
Och veratt så är klockan framme och
För man tändvärk skall han på ^{träler} tummen
Men idag så är hans helaste ärend
Oftu lyckänska er silfverstjärnor i ^{Wärda}

11 Den motsträfvige brudgummen

De klädde en brud i bröllopskrud
I kväden vät om i kummen
Då kelsade brudgummen kem till sin brud
"Jag vill inte vara brudgumme"

Och när som de kommo till kyrkogård
Två konor ledde den tredje drefja
För han ville ej vara brudgumme

Och när som de kommo till kyrkan
Det hördas så grant för den stackarn quall
"Jag vill inte vara brudgumme"

28
Och när som de kommo i kyrkodörr
Då skrek han långt värre än han gjord
"Jag vill inte vara brudgumme"

Och när som de kommo i kyrkan fram
Då yubade honom bäl' kvinna och man
För han skulle vara brudgumme

Men fram kom presten med boken i hand
"Nu är hon din hustru och du hennes man
Kuslijper du vara brudgumme"

Och brudgummen tog sin brud i famn
I kväden vät om i kummen
"Hä, Gud vare lof om är jag din man
Kuslijper jag vara brudgumme"

97
12 Herrkarlsbonden.

A, varre kan fol allri finnas Te, sa'n
An när boengår mä hatt på sne sa'n
A har fräs i bringa
A har spankrör Te svinga
Anne som en rikli harrekhar sa'n
Da ska en tro att hana styf me kraft
Har sejspirksprankläcke me peschaft sa'n
A går jämt ä bli^{te}
Teos kan blir i klistre
A får gå som anne gement folk^{sa'n}

När pigere på harrgälden kan får
Ska en tro kan gör se^{se sa'n} falite sa'n
A kryker fint på foten
När di bliger moten
Foserna på byggla gir kan fan sa'n

90
13 Efter Balen.

Aynu i drömmen kan jag henne se
Läpva i dansen stådd vid min arne
Ogonen glänsa läpparna le
Kinden bejjöts af rodnan så varm
Minne du fagra undan ej vil
Lysa mitt öra med ljuflyg musik
Lät mig i vatens rytmsiska lek
Svinga få min dränning smidig och vete
Lusande vindlar blida
Måne på nattlig färd
Lät mig i drömmen ita
Till hennes hufvudgård
Kanske hon då skall ana
Hvarfär mitt hjerta står
Kanske att då hennes läppar
Kysa jag får

Jag ser salongen stå i blomsterkrud
Ljusdroppar glittra i hvarj kalle

Och emellan bladen kärlekens Lund
 Granskar sitt koger ack hvilken skärsk
 Där mellan rosas hon mot mig lag
 Kär hennes viglas bräddat jag slog
 Bliken den lyste strålände klar
 Sprigt i min sjät dess glans dröjer kvar
 Tusande vinclar blida etc

Af kedominuten lifligt för mig står
 Kär hon af mig tog kappan
 Mot skimmret från hennes bår
 Lysets af hennes retande fot
 Kvällen var fridfull dopfisi och ljus
 Bortom oss bostad og balmusikens brus
 När sen i vagnen komfar förbi
 Kärde mig en blick med kärmetals
 Tusande vinclar blida etc

En liten flicka satt i onkelns kesa
 Barnsligt den gatule sporde hon sa
 Hvi är du ständigt alen

Har du ej maha ej några små
 Har då min saga för länge sen
 Jag också egde en hjärtsvän
 Annu ej lidem kätet sorgens kval
 Trodde henne trolös efter en bat
 Ack när en bat är slutad
 Tystnar musikens brus
 Alla de unga borta släckta de klassiska
 Hjärtan som bittert lida
 Hvem räknar deras tal
 Hur många tar blef ej gjuten efter
 Efter en bat

Balsaker lyste skön i magiske glans
 Och muntra toner ljödo till dans
 Då kom min fästmo
 Badvännen kär fort ett glas vatten
 Jag väntar kär
 När jag kom åter stod där en man
 Båda med ömhet kyöte kvaran
 Glaset föll neder krossat o kval
 Krossat som mitt hjerta
 Från denna bat

33
Så denna dag jag ingen ^{här} håller
Trogen blott kensse som död när
Att henne höra hon mig besvar
Men att förgäflves jag fjärran drog
Endast ett bref kom från sammemen
Dag är min syster så var dess tal
Hemåt hon farit nu jag det fann
Med ett ~~bröst~~ hjerta
Från denna ~~bat~~ bat

Ett ögonblick hon mot mitt
bröst sitt hufvud stödde
Så söt i hennes famn jag mig befann
Jag kände hur hennes inre glädde
Ja hennes munn på mina läppar ~~bes~~

34 Enstingens klagan

Jag blickar upp till himlen
Och till min lilla vän
Sär ibland stjärnehvinden
Dyrgången länge sen
Men jag är ensam åter
På denna ädla stig
Och sorg etärar gråter
Och blickar upp till dig

Jag har ej far ej moder
Jag endast ensam är
Ej syster eller bröder
Ej någon jag har kär
Blott tanken på dig kagna
Som döden ryckte bort
Men snart skall jag och magna
Dig måta imman kort.

Tivali och Grana luvet
 var flicka ständigt sa
 att ingen annu på jordens rann
 Kan dansa såsom jag
 Jag svängde mig en karall så
 Att mina byxor — sprack
 Då frågdes man runett omkring mig
 Och alla ropte ack Se på Kalle!

När jag min kapitulation
 Tjant ut på jorden här
 Jag kiler till en högre than
 Med prockning och gevär
 Då isviid himlens part till slut
 Det mig färdmanar ej
 Om jorden ropar utan frust
 När han får syn på mej
 Se på Kalle!!!

Isvid Arsenalgatan liggse
 På fin herr Putouskis butik
 Där är — ack bevar mig som tigger
 På pärlomidda konstverk så rika

Betänk vist det retar aptiken
 Att grantäter se i parti
 Och här gaf vät detta inuiken
 Till grästigt Juvelrofferi

Se bofvarna småga så sacht
 Man hörde ej ringaste fjät
 Ej portvacktenens som skall vackta
 Ett dugg lät sig störa af det

Der funnos vist dörrar bastanta
 Och dubla de varo därtill
 Och äfven patentås hur anta
 Och allt var i natten så still

37
Där berrades mycket behändigt
Och bändes där tyggena höll
Och dyrkas var äkta rödvärdigt
Till sist hvarje hinder förföll

Och in kleva djärfvaste lofvar
De trippa så tygta på lå
Och började slå sina lofvar
Och lå hvasom stod till att få

De finaste ur med bairljänder
Annamade de utan skräck
Och smycken vist värda kontant
Och allting las ner i en säck

Offären den gick som en smorra
Man gjorde geschäft uti gross
På trån kom ej ringaste fanns
Ej Bismark gör bättre än så

38
De knepo för trettiatusen
Och smaka på Tinsithens tikör
Kanhända att det gjorde susen
Man vet tiodubblat det gör

Och seelam så var det att skappa
Och tygt dunsta bort i en basta
Och säcken den rare ej tappa
Och inte heller snöpligt bli fast

Så dröjo de af uti natten
Butiken stod utplundrad kvar
I ibskan så jamade hatten
Hann tyckte det egentligt var

Så morgonen solig inträdde
Lom vantligt på värvidan är
Helt trygg herr Bukovskij sig
Gick ner i sin fina apar ^{sladd}

Betänk då hans grufliga fasa
När han fick föröckelsen se
Att bofvarna grundligt karbasen
Han hundratals kronor vill ge

Och så fick polisen att göra
De skakade flitigt omkring
Att hos herrar pantiser höra
Om det var belänt någonting

Man fann blott hos man inventera
En låsa med lucktsvamp uti
Men lukta sig till något mera
Se därtill behöfdes geni

Dock pratat om dessa pitures
En gatsojare hade sport
Som sett tvorne fula figurer
På morgonen stå i en port

40
Det stärkte polisens förmåga
I bofvarna snart fick man tag
Men skatten förgäpves man fråga
Hvar lägga på denna bestag

Wid Liljans där börjades jagten
Man snodde i buskar och snår
Och se i den härliga trackten
En säck ibland buskarna står

Uti denna säck fanns det mycket
Uti af alla grantäterna
Som bofvarna fallit i trycket
Men mera dock felades — ja

Och sjuttio man af polisen
De togo den säcken med fröjd
Licksam i en ärtåker grisen
Var varje konstapel så nöjd

De bofvar med fingrarna långa
Ha nu fått ett billigt loggi
Och på litens smula vär ängra
Att säcken de föddhade i

16 Lada Kalle.

Jag är en liten lifval fyr
 från Dalarne jag kom
 jag ville ut i världen får det
 på se mig om
 jag ville praktisera och
 flickor kurtisera
 jag flickor kurtisera
 det tycker jag om

När jag från hemmet redde
 jag var blott femton år
 jag ville ut i världen långt
 bort från far och mor
 jag tyckte att jag var för god att
 hemma gå och gräva jord
 jag ville upp mot högge nord
 och bli en man så god

Igenom narra Sverige min
 resa gick så bra

Och lite öl och brännvin
 jag fick för varje dag
 jag satt och speulerade
 på far och mor punderade
 när jag får eder återse det
 blir viot all drig mer

Och när jag kom till Norge
 arbete strax jag fick
 jag vänner sökte vänner fann
 En fästernä fick jag en
 grann som trodde att jag
 ville bli en hennes äkta
 man

48
Några ord till min
kära dotter.

(Skall jag hade någon)

Min kära Betti du blir stor
Du från din locka pinnitvaka
Åt af din hilda framma mar
Tag för din framtid denna lex

Uti den värld du knappast sett
På många åden förefalla
Men med ett gladt och sedigt sett
Skall Betti segra på dens alla

På lifvets bana vardant gå
Men tra ej allt hvad ondt man säger
Vår värld min Betti är ändå
Den alla bästa värld man äger

Där är - hvad den beständigt var
Bebodd af kloka och af dårar

49
Och - noja öfverlagdt - den har
Mer rätt till loje än till fårar

För mycken mistra föder ägg
För mycken lätttra ängrens smätta
Tänk ej i hvarje ros en tagg
Ej dyggt i hvarje manligt hjerta

Var dig om jämt du följare vet
Försigtighet den kloka gumm
Den jämte kärslig glädthet
Åt af all visket kufvudsommen

Med läsning ät ej tiden bort
Wärt kär så föga det behåper
Och skall du läsa gör det bort
Att säven ej må frösa åper
A.M. Ly-u.

45
17 Wisperdalen.

Det hviskar i den stilla dalen
Hvems hviskar slår

Det är en slag utaf näcktergalen där
bäckens är

Nej bäcken stannat tytt fågel är
Det är väl annat som hviskar där

En flicka som med en krans i håret
vid visperbäck

Som en engel mild som en ros som
vären så frok och läck

Hon hviskar trogen min natt var lång
Så herude är skogen skam hem en gång

Det suckar i den stilla dalen hvems
suckar slår

Det är väl slufvans suck i alnen
der floden är

Nej slufvan lilla ej suckar så
Bäckens är stilla hvem suckar då

46
En yngling inom fångelsemauren
i märker så

Han suckade och kring naturen gjödl
sucken man

Jag kommer Clara men när vet du
Låt kedjan svara hon är min brud

Den fångne ynglingen dag i kajan
på Falkenberg

Och visperman i dunkla kajan
han dag af sorg

När soanen landar på blomning
De trognas andas än mätas här

Då solens första strålar glimma
på klippans rand

Och lysa silverfiskar stimma
vid stening strand

En kvar som fiskar än höra kan
Att när hon hviskar då suckar
hon

47
18 Hafvets söner.

(Mett: Sackla glider vimpelnydder
Sackla sackla öfver måkkygån ^{hålar} vatten
Synes briggen gå sin jämnare gång
Blott en man som synes stå vid ratten
Wakar nu vid nordanvindens säng
Hunden surras vid sin vestrarand
Waka tappre man du när gjmer ^{stans} en
Kanske du ej har många
Mången timme kvar
En sjöman fruktar ej döden

Plötsligt börjar stormen sträckatagen
Briggen kränger våldsam af vickans
Hon förstoras fruktans vådsvågen
Och på däcked äro alle man
Känst af allasyns kaptenen st gå
Kommanderar hastigt upp beklä
Cy af er dit opphörs mastens topp
En sjöman fruktar ej döden

48
Hastigt upp en man i tågerklänge
Om en stund till mastens topp han når
På ett rop som genans rymden bäring
"Nu kamrater jag fördarad går"
Blott en krängning och han störtar ner
Krossad enast däck han seder sig gjmer
Styrspad där han låg
Vid ett ankarläg
En sjöman fruktar ej döden

Nästa dag är åter lugn och stilla
Briggen hade ridit stormen ut
Och menten ha gjort riggen illa
Och en sjöman hade kämpat slut
Du som skumrar i din enkla skrud
Helmsing från dig får jag till din unga brud
Mången bitter tår
Du afs hemar får
En sjöman fruktar döden

19 Wintervis

Drifvan knassar under skan
 Vädrer vildt från Norden ryter
 Strömmen stelnar under bran
 Van drams näsa flyter
 Källden utan all pordar
 Ruffvar prins och fattighjon
 Hjeltar och rekryter

Frusna ärar byldis lär
 Snabba pelsade personer
 Binufrast uti skägg och hår
 Fluss och emulsianer
 Gikt och febrar hoart man
 Mundbor aförtänt på bår^{jar}
 Lik och geridorer

Dagen fyra timmar kort
 Tre tum is på fönsterutan
 Sannla lif som bästa bort

Snufva ingen utan
 Meer min skaldmä vikny^{bort}
 Sänges af så ängelig vort
 Skorra kärft med utan

Uti gåttigt brödrslag
 Vill jag vinterrumakt för glöm^{ta}
 Lefva nöjd min korta dag
 Och butetjen lömna
 Kälol och drifvar tvotsar^{jag}
 Då de bästa rektarlag
 Få ur bälven strömma
 O. M. L. g. n.

20 Till Mamsel S.....

Nej min Salime jag må bekän^{na}
 Jag hellre ser uti din hand
 En handsöm än en pennas
 Man sagt du skrifver versibla^m
 Ock om jag den förledarn kände
 Lom dig på dessa griller bragt
 Han skulle få en exemplariskände
 Så oerhördt man ock mig sagt
 Att du dig sen till böcker lagt
 Att du för vitter läsning böglig
 Hvar dag med alla mack
 Dig söker göra bård och löjlig
 Lyd mig ock detta uppståt fly
 Vet du Salime hvart dig din
 Lärskap lockar
 Hvar gång du smittets blommor plöcker
 Förgås en ros utaf din by
 Hvar gång som du din lyra tag
 Du kärleken förtämad gör

Salime, ack, nej - det är ej läger
 Men myrten som dig pryda^{bar}
 Tro ej den drift som dig bedrager
 War med din sätta oskuld nöjd
 Sök ej att Pindens spetsar skada
 Vet min Salime på denna höjd
 Ofr man med kjortlar uti våda
 A. M. L. g. n.

21 Det första ordet.

Kväll och morgon jag glad vid
 War i fjol våras så flitig och snäll
 Ockel som ömt mitt hjerta fä^{tan}
 Troget besökte mig morgon och kväll
 Att något säga han syntes berägen
 Likaså jag men när hägen var
 Kom det ett griller beständigt i vägen
 Hvitken som skulle säga det först

Om en afton jag minns nog den ^{dagen}
 Skänkte mig Axel en blomsterkatt
 Hvad den var tack! Hvad han blef
 Då jag räskade kysa i ^{betagen} hast!
 Han tog ett steg, som att ordet ^{nu väga}
 Likaså jag - men när åtsen var störst,
 Kom samma griller just samma pligt
 Hvilken som skulle säga det bort.

Sedan en dag, då minst jag det trodde
 Hastigt och eldrikt han valkades mig
 Yppade bryddet hvad i tankarna badet
 Sades "jag älskar... jag där utom dig
 Likaså jag - nu var tungan ej bunden
 Tränget försvann som så länge den fäst
 Frågan är blott från den lyckliga stunden
 Hvilken skall hinna att säga det näst

22 Mannens sista vilja.

Min kära hustru, här
 Du skall ditt löfte gifva
 Svår på att när jag dör
 Ej Peters maka blifva
 Min sista vilja lyd dock den
 Jag eljest säkert går igen
 Hustrun:

Då kära man i ro
 Mig skall ej lydnuad bryta
 Jag svår vid Gud och tra
 Att ej mitt löfte bryta
 Nej aldrig nämns tar jag Per
 Med Iven jag ren förlofvad är

23 Hans Krapp

Hans Krapp all världens ängstlig
 Svar afver lifvet men jag märkte
 Ofu här det gjorde stachers man

Då hans fördömda liktor ^{värkt}

Kirurgen plästrade hans lä
Och kurens snabbhet var otrolig
"Tänk" sade gamle knoggen då
"Minvann är ändå världen ralig".

Öfver kärleken i Orphée.

Os kärleksguden alltid målas
I barnstig hann så späd och klen
Hvi bör då på Testern lätas
Dess belät med så långa ben
Jag för de pölar mer ej bafvar
Med hvilka guden väpnad är
Men ana jag någon fruktan bär
Så är det för hans stora väfvar

24 Julkalas

Ufrevär ä vargaväs ä kyladom förslår
Om håller vi vårt julkalas
Nu gör vi oss ett gille
Hva? Ska vi spela kille
Nej vi ska dansa protska så länge vi
förmår

Jäntera ä färdiga när speleman tar
tag i densa natten får ingen permi
ssion
För här blir ingen trötter
Må tocka flinka fötter
Men raska på skju opp e lös bju
Suna ifrån man
Speleman han spelar snätt te vare
i detta yreväre ä en välsignad sak
Här hur då står mot ruta
Men här ska ingen sluta
Så länge bena bear sej
ä ryggen han är rak.
Jeremias i Tröstlösa.

57
25 En Komedie.

Hör på ho lilla Greta ett ord
jag säga vill — så jag
Äck kära Amers lilla jag tiger
tyst och otill — så ho
Det är just så som så att
att att att — så jag
Äh stå ej så och skälf som en
rötta för en katt — så ho

Jag tänkte tänk om Greta
kund tycka om (mej sjelf
skulle jag säga men tordes
inte så badus) kund tycka
om min — ho så jag
"Att Amers var så stollig
det kunde jag ej tro" — så ho

Om Greta kunde ätka — (mej
sjelf skulle jag säga men jag

58
tordes inte så badus) min
lilla svarta gris — så jag
Äh Amers ä så hufvabryll som
brönsen i en spis — så ho

Om Greta kunde ätka m —
m — m — mitt fula gråa ök
— så jag Jag kunde först med
Amers få göra ett försök —
så ho (men så gick jag till
två steg till å så så jag)

Äck herre Gu om Greta kunde
ta sej fram med — mej — så jag
Äck Gu i himlens tron låt mej
betänka mej — så ho
Nej swara mej me samma sej
vill ho eller ej — så jag
En vecka tin betänketid
men inte blir det mej —
så ho

48 59
(Nå jekelu så jag och gick
fyra steg fram) Ach toles
jag få an hålla — om en liten
— puss — så jag

Jag hoppas aldrig Amers
begagnar tobaksbuss-sa ho
(Vej fyvate så jag) Tackar
och allramjukast — så jag

Ach får jag ta om lifvet
och hålla besäkär — så jag
Ah Amers är för go som vill
göra sej besvär — så ho

(Tackar allramjukast så jag)
Ja breta ho va dögdeger
sone sjelfväste humm (men run)
Men nu så städar ho för
studentera i Lunn.

J. Jolin

50 40
26 Regina von Brumeritz.

I Finland där äto vi ^{och gröt} råvar
Och drucko vårt spisöt ^{uppå}
Vi gingo så magra som faras nät
För plögen att plöja och så
Vi färdde vår fattiga tunna till
Och gingo i kyrkan bekredliga barn ^{lössen}
Den första bågarn hurra
Kamrater skall Finland ha

Sen draga vi fjerran med svärd
i vår hand

Ah släss på en främmande
Vi bjödros af Tilly på frukost ^{förd}
Och gjorde besked vid hans bord ^{ibland}
Och påfven han bad oss att draga
för him

Vi kyoste hans nummer och
drucko hans vin

Den andra bågarn hurra
Kamrater skall påfven ha

41
Och blöda vi stundom vårt
rödlaste blod

Så blöda och drufvorna sitt

Och släss vi för Kungen med
riddlertigt moel

Så släss han för oss vi vi ä' hvit

Så gå vi med honom från
drufvornas skät

Förnöjde tillbakka till sofvor och

Den sista bägaru hurra

Kamrater skall Kungen ha

L. Topelius.

27 Besegrad.

Stor var barastlåndaren Gjan

Stor och våldig iblandand

finlands söner

Stadig som en granbarr

Djurf och snabb och kraftig

som en stormvind

42
Tallar hade han med rötter upp
Kufvasti björnar med sin blatta ^{ryck}

Zyflat hästar öfver höga gårdern

Och som strän försmättes ^{smänner}

Och nu stoel den starke Gjan ^{med bält} Pava

Stätt och våldig uppå lagmanstinget

Midt på gården stoel han ibland folket

Som den höga furan ibland småskog

Men han haf sin stamma upp och

"Fins här en af kvinna född och ^{sade}

Som förstår att hålla mig på stället

Blott ett ögonblick på samma ställe

Den må laga strax mitt ^{hemman} rika

Den må vinna mina silfverskatter

Den må ega mina många hjordars

Och med kropp och själ är jag dess egen

Så tin folkets tätt Gjan Pava

Men förkräkte stoela byggdets drängar

Tigande i rygden af den stätte

Och där trädde ingen från till

Och med mostran och med ^{honom} kärlek säga

43
Byggdens flickor på den unge
Ty han stod den starke ^{kämpen} Gjan Pava
Som den höga furan ibland snickare
Och hans öga brans som himlen
Och hans pansa lyöte klar ^{stjärnan} som dagen
Och han gula hår föll på hans ^{skuldern}
Som ett solglänt strömfält öfver
fjället

Men ur kvinnahopen framsteg
Hon den skönaste af byggdens flickor
Wacker som en morgon till att påse
Och hon framsteg raskt till Gjan
Slag omkring hans hals de mjuka ^{Pava} armar
Värmade sitt hjerta till hans hjerta
Pressade hans kind mot sina kinder
Och så bjöd honans slita lås sig
Men den starke gossen stod besegrad
Kunde icke röra sig af stället
Utan wade swiglande till flickan
"Anna Anna jag har tappat vadet
Du må laga strac mitt rika ^{hämman}

44
Du må vinna mina silfverskatter
Du må ega mina många hjordar
Och med kroyer och djät är jag den
egens.

28 Ny Kärleksvisa.

Wid wassen af stranden
Wid sorlande bäcken
Min älskling sig smygger från morgon
Hon pluckar de blannar ^{till kvällen} som kärleke
Och lefwer i bygden så lycklig ^{nyser} och
Och luften renvarsteyarna de kalla
Regen på våra fönstersutar falla
Kan följ mig till stranden jag önskar
blott dig
Kom följ mig till stranden etc.

Min kärlek fördelara
Jag ^{vilje} för den tärna
För hwilken mitt hjerta så innerligt
slår

Den gläd som mig värmer mitt
 äga belyser
 Och kärlek det hävskar ty in är det vär
 Här bäckens sohl och vindens milda susning
 Du är mitt allt mitt lif och min förtjuning
 Kom möt mig vid stranden etc.

Dä loftet är gifvet
 Och handen så dragen
 Du lagt i min hand som ditt stöd
 se'n skall bli
 Vi sjunga som fågeln i morgonens stunder
 Och lefva som englar på jorden just vi
 Och solens brand den är mitt hjertans spegel
 Min kärlek flyger fram med fulla segel
 Och möt mig vid stranden etc.

Jag lofvar dig säkert
 Du tillbedda Tärna
 All skänkar och gläd skal du få i parti
 Sj sorgligt men glädlig och älskligt
 vi lefva

Det skall du på heder och ära få
 Och sången gård skall höja våra sin
 Och fridsamt blir vårt lif och våra minnen
 O! möt mig vid stranden etc.

All lycka på jorden
 Jag vill dig bereda
 Min gods och innerligt älskade du
 Vi kuttera som du för om kärlekens
 Sj sorg skall trycka ditt sköne somfy
 Skall lifva oss och stärka våra krafter
 Vårt största stöd vi få af högre makter
 Men möt mig vid stranden etc.

I slutet af lifvet
 Då aftonen nalkas
 Skall flamma den eld som min
 kärlek har tändt
 Och närkas min tröhet du aldrig ska
 Ty ren är den tanke vi båda ha tänkt
 Min sista sång skall vara till din ära
 Ett kristligt lif och äro vår rena lära
 Kom möt mig vid stranden etc.

Nu slutar jag sången
Min älskade flicka

Den Pakalen skall fram den min sången
må ger tröst

Vi önska dig välgång i båten vid ricket
Och lyft skall mig vara att invid
ditt bröst

På hvila mig då dagen är tillräcklig
Då himlars Gud sin frid oss alla sänder
Kom mat mig vid stranden jag älskar
Kom mat mig. etc. ^{blote dig}

29 Singduodelejs.

Jag jorden rest rundt som en
slagtiger kar

Fäst inte som Fogg upp på åttiödar
I lugn har jag luffat och treskat ^{hej} tjä
Och tat mig en liten singduodelejs.

Has Päfven jag gjorde en liten visit
Jaden må ni tra var en ren jesuit
Jag kypte hans toffel och han kypte
Sen tag vi i smyggen - ^{mej} singd.

Men nu ska ni hära en lyckad historia
Så gick jag till England till drötm
ning ^{ria} Wictoria
Och han blef så glad när han syn
fick på mej
Han sjäng och han rapte - singd.

Min gamla vän Oscar jag träffade
Has gunnan dit bjudna ^{via} vä ^{var} begge
Och Oscar fick strumpbandets order
med mej

Men Lundstråns fick bara - singd.

Jag kronprinsens "sessa" har varit förbi
Han vackrare var än vår titragafi
Han sad när han räckte mig att beater
Här hat du mein Lundstråns ^{lejs} singd.

Och Stockholm ^{ja} det är en stad som
 Tydär fick jag se på vår ^{jag min} nyfödda ^{prins}
 Det var nu en sätungedä han såg på mig
 Så låg han och ropte - Tingdudelej

På sistone kom jag till Norge och fram
 Men kom på en söndag fick icke en ^{drum}
 Och fastän jag bänfärde svarade mej
 Hvad fan är det det där får - singd

En sföran och jag drog på lid och
 Så att jag blef blågul och jag ^{han på blod} ^{och han} ^{blef röd}
 Det var patiativiskt jag hade vi ej
 "Ei rent fdag" - vi begge - singd.

Og häirefolk siger at häire är bra
 Og vustre det vil nu blatt venterfolk
 Men Centrum jehalder på centrum ^{ha} ^{mej}
 For Centrum se det ~~in~~ - singd.

Jag och hos Godtemplarene varit på fest
 Och vatten de drucka precis som en häst
 Men när de i salen förplägade sej
 I farotum jag tog en - singd.

Ni har väl hört talas om pletten bland svin
 Men Lundsträn mat den har en bra ^{me} ^{decim}
 En snaps och strac svinet blir betadt ^{af} ^{mej}
 Ty svin betas bäst med - singd

Nu söker jag anställning i någon ^{bank}
 Så slipper jag att gå här och stå dant
 Och plats strac jag får där om ^{tviflar} ^{jag ej}
 Ty nog kan jag sköta - singd.

När sedan jag där direktör ^{plats} ^{slätt}
 Så börjar jag sjelf på affärer ^{sa små}
 Ett konta diverse jag inleder mej
 Så ska vi få se på - singd.

Uti Göteborg uti södra allén
 Så fick jag ett bud ifrån Fräns
 Man ropade Lundströmska ombändare
 Jag vände och tog en - singel

I Fräns armen jag bjöds in när
 Men Lundström betackade sig att ^{sam} ^{hebet}
 Uck! Där fördes en hickelig vild kalifej
 Jag fräste mig ut med - singel.
 (Springer ut.)

Da baprot
 Jag har tag mig f-n icke flera ider
 Men om något nytt eller extra här sker
 Så ska inte Lundström det glömma och
 Ser vad det blir med - singel.

Vi åter vill se mig och jag säger tack
 Men tiden jag ej uppehåller med snack
 Ty jag blef så röd vid upläden åt mej
 Att knäpt jag kan säga: (gråtande) singel.

Till Trandbyen på sistone helt sangfasang
 Som annat skangtill folk till ekspäsang
 Her Lundström i ~~fräns~~ söndagsfrack uppstäck
 te det

Sen utställingen kommit här till i vår By
 Her Trandbyen stigit så högt uti By
 Att till och med Kongen Kronprindsen og jeg
 Oss tagit en tur till - singel.

I fiskerutställingen när jag var där
 I circus där fiskarna red i carick
 Och detta det reta aptiten på mej
 Så att på fisken jag tog en - singel

Men kvægendestillingen var ej så fin
 Ty gräsarna där säga ut liksom svin
 Af oscar och kor fanns en hel kalifej
 Sam båtar i heres - singel.

Här hvimlar nu folk ifrån hvarje
 nation
 som kommit till att skåda på expositionen
 Glän häller sig kändström handsviker
 Han bjuder er tröst på — singel.

30 Hvad vill du.

Hvad vill du flickan sade
 Till mig i torsdags kväll
 Då ömt min hand jag la
 På hennes hand så mjukt
 Jag vill — jag ville bara
 Just ingenting jag vill
 Nå så låt handen fara
 Och sitt nu vackert still

I fredags öfverst jag la
 Kring hennes lif min arm
 Hvad vill du strax jag hörde
 Från purpurläppen varm
 Jag vill — jag ville bara

Just ingenting jag vill
 Nå så låt handen fara
 Och sitt nu vackert still

I lördags snabb som vinden
 Men likasam på lek
 Jag stal en kyss från kinden
 Hvad vill du högt hon skrek
 Jag vill — jag ville bara
 Just ingenting jag vill
 Nå så på kyssen spara
 Och sitt nu vackert still

I söndags tård af lägan
 En ring jag blygt tag fram
 Hvad vill du gamla frågan
 Jag öfven nu förnam
 Jag vill — jag ville bara
 Jag vill ha dig till fry
 Just ingenting jag vill
 Nå hvarfär ej förklara
 Mig detta förr än nu

31 Ny Alpujida

Wid foten af alpen wid dageljuets ^{grändar}
 Jag finner säskän både himmel
 och jord

Har ungdomen här hetsa här
 inket att ärdka

Jag sjunger min visa och valler
 min hjord

Men vintern står rovar på fjällen
 De simma i ^{purpur} ~~rovar~~ och guld

Då samlas vi alla om kvällen
 I hyddan så lycklig och kudd

Hvar morgon en alpas jag
 fäster i hatten

Och börjar min vandring med
 stafvens i hand

Med blå ägat fäst mot det
 blårande vatten

Min hjord hentar gränskar vid
 midlagens sand

Men här jag havinernas äska
 Det kommer ett snöberg från skogen
 Då skrynda vi alla i brädska
 Och vända tillbaka till byn

Wattenfallet brusar och brusat
 mig så över

Kommer en ovän jag vaknar igen
 Kommer en bergsod den kopper jag ^{öf}
 Kommer min älskling vilt kysser jag den

Men säg ~~sig~~ o hvar kan han väl vara

På länge jag säg henne ej
 Jag ber dig o bötja mig svara
 Är hon mig trolös och nej

Man talar så ofta om ora och kvaden
 Jag känner dem ej jag blott sjunger och ler
 Men komma de också hit neder i dalen
 Då klättrar jag på klippan dit ^{ef} ~~komma~~

Men här jag ett alpkorn där bister
 Min älskling han berättar det fram
 med sång och jag vägens förkortat
 Spring på spring på mina lamm

39. Lilla fogelns visa

En liten fågel satt en gång och
sjöng i furuskog

Han hade sjungit länge lång
men släck sig sjungit nog

Han satte sig i högsta trädet
samt uti skogen fanns

Tysalen skulle just gå med
han ville se dess glans
o +

Det fanns i skogen märkas när
där träden växa lät

Där jägaren med sin bässa går
och sigtar snabbt och rätt

Han går på lur han bryter med
han säger tydligt omkring

Han ser i skogens högsta träd
det går väl ingenting

Men liten fågel sjöng så glad
i sommarkvällen klar

Han ville tacka Gud för att så fri
och glad han var

Han sjöng och drömde icke om
hur vitt den sängen ljöl

Tills skyttens säkra kula kom
och sängarens var död

Harad gräter du men denna gång
ej lärar fällas bår

Ty den som där isat och säng
han lifver fast han dör

Att där en sådan aftonstund så ren
så mild så klar

Med bliken först mat salens rund
ja sängaren lycklig var

59
33 Ljamasbruden

Hansatt på klippan mid den äde
 För honom ändlös oceanen ^{stranden} låg
 Den trötta pannan ^{stöße} ~~er~~ han mat branden
 Och opphörligt smat vestare seig

När morgensalen första strålar
 På österussky han är på klippan ^{glimma} ståt
 Hansatt där många kväll när solen sig
 Och mängen ljuf balsamisk ^{sinkte} saur mormor

Han var så mig så skän jämsväl om vären
 Med ljusblå ögon och ett hår af guld
 Lina lik i nordens skåna värar
 Så ljuf han var så blyg så skuld full

Skön dotter min det tycks som där du
 En ensam fogel invid bötjan blå ^{sitter}
 Din kind är väl det stormar hårdt därute
 Han in han kommer ju ej förr ändä

Din lyra hänger stött med brustna stränger
 Dessa myrten visnar och din fogel dör
 För fjöl din sång så glatt ^{och angars} kring fält
 Sjung är du har ju mig ato sjunga för

Men dottern lag och väntade med handen
 Förtät jag kan ej komma mader här
 Men när sans bötjan fruset har vid strand
 Så sinner du ju mig ej mesa här

Förtj jag drände samma natt han föret
 Att jag med honom på hans fastyg st
 Storm ifrån nordan läng har slagen ^{varit}
 Bakom en molnvägg salen spänk i blod

Han stöt mig till sitt bröst fast ^{runna} tårar
 På mina kinder fastän minnen lag
 Då säg jag hur små hvita fåglar flöga
 Likt andeväden öfver skeppets bog

49
06
De sakta sväfvande kring skeppet
Som utaf bäljan kastas af och ^{fora} om
Jag fråga hvilka dessa faglar ^{vara}
De äro mina duftvar sedan hem

De följa mig utöfver vid den hafven
Likt guld & sorglar sända ifrån ^{gud}
Men när jag sjöff från dig söks ^{sändes} mer i
Jag sticker en af dem ^{med grafven} bud

Allt du må veta när min tid är liden
Forväl minn åtskade och grät ej så
Hur våra öden verka här i tidens
Forväl vi träffas ju en gång ändå

Han kysser mig och knäppt var ^{kysser} kysser
På bleka läppar fast min ^{eromman} dröm var så
Min dröm en morgandimma lik för ^{svunden}
Och jag i stugan ensam ^{den} farut

Se därför moder sitter jag vid stranden
Och ser mot vestern där hans skepp ^{svann} för
Men förr än bäljan frudit har vistat ^{stranden}
Hans bud har kommit eller också han

Och vårens dag och sommarens ^{svindra} för
Och det blef höst igen bland nordens fjäll
Bladröda skogar uti vester brunna
Och blaskan sprakade på spidens hått

Hur sköflad var ej hundens fågning vasslen
Hvar blommas kystes bort af vinterens ^{vind}
I hvita flockar snån föll öfver jorden
Men ännu hvitare var jungfru's kind

Han grät ej mer han satt med lär-
lytöti öga
Likt marsarvädlen på en åtskad ^{graf}
Den yttre verlden brydde hems föga
Hvad visste han nu väl för glädje af

Det var så kallt så lomt i hennes
 Där drämmande han vid sin sländes ^{sinne} sått
 Och låg var stugan det blef kallt där ⁱⁿ
 Och han gick ut en kall ^{kvember} ^{natt}

Han satte sig vid klippan ⁱⁿ vid ^{stranden}
 Där förr han settie här så många ^{gais}
 Den tötta pannan tödde han mat ^{hans}
 Och lyssnade till nordens stormens ^{sång}

Var det en dröms så han ögat lyfte
 En fågel kom i snöhvitt fjärlökruel
 Sitt hufvud han mot hennes ära tryckte
 Och hviskade din älskliggår nu död

Jag bädar dig se här det bud jag bringar
 Med dädligt ^{hans} ^{ur} ^{dvalans} ^{språk}
 En fiskmäx flög förbi på lätta vingar
 En vålnad lik uti dess mörka matr

En ensam sjerna mellan molnen blånk
 I hafvets djup han såg sin bild släri
 Det hvita skummet upp mot klippan stänkte
 Och stormen röt med ökat raseri

Men bakans bröstna ^{moln} vid himlans änden
 Säg månen kryssande till stormens hot
 Och af en ^{hafs} ^{våg} vräktes upp på ströande
 En bleknadt lik uti vid jungfrans fot

Och månen lyfte på hans hälla panna
 Och på hans evigt bröstna ögonpar
 Men ännu blekare var lilla Anna
 Han visste nog hvem som den döde var

Han sjönk intill hans bröst fast ^{törar} ^{runna}
 Uppå hennes kinder fastän ^{minnen} ^{lag}
 Och hennes läppar mot hans läppar ^{brunn}
 Men döden åter gaf ej ^{mer} ^{ditt} ^{raf}

Dä brast från hennes bröst en blodström
 Dess rika purpur öfver mans sig gät.
 På bädd af rosar lade han sig ned
 Sitt hufvud stödt emot sin älsklings bröst

Han bad en bön och hennes bön ^{hördes}
 Tjef mästaren på bönhörelse är rik
 Och hennes sjöt med hand till himlen fördes
 Och morgansalen sken på tunne lik

Man lade dem i samma graf vid
 Tjersas hembygd välbekant ^{at stranden} den bief
 Och hvem sann vill kan ännu se vid
 De båda ungas välbekanta ^{Stranden} graf

34 Bröllopsång.

Nu mig smyckar myrten gröna
 Under slöjans hvita flar
 Flyddt är barnbrudstiden skåna
 Och i hjertat kärlek bar
 Bort ur fadershem jag skrieler
 Wid min valde make hand
 Bort till glädje och till strider
 Fejett rad uti ämna band

Stilla barnbrudstid samsvunnit
 Hvad du nu mig blifvit kär
 O hur bar jag kärlek sunnit
 Att jag myrtenkronan bär
 Skall den frid mig förr bedkärdes
 Trifvas än uti mitt bröst
 Och som förr förrän den begärdes
 Bringa åt mig hopp och tröst

Skall jag vid min makes sida
 Bliwa honom töck och huld
 Är jag beredd med hansa lida
 Om vi mista lyckans guld
 Om mig himlen barn förlänas
 Blir försam jag älsklig mar
 Om min Gud som hjertat renar
 Gör mig i min kärlek stor

Smjcka om det dig behagar
 Med din frid vårt lilla hjält
 Skänk oss lyckosamma dager
 Kvätt O kärleksätta kvätt
 Må jag kvinnans syfte fylla
 Sprida ljus vid egen hård
 Och med trohet ämt förgylla
 Lifvet uti hemnets vertol

Lå hon ber den unga bruden
 På sin lefnads högtidsdag
 Där hon uti myrten skruden
 Bidar vigselturnmans slag
 Bed och hoppas unga hjerta
 Helga så din brättapostskrud
 Vet: Om skydd för dig matsmäst
 Vännar bedje och till Gud.

35 Längtan.

Ser jag stjärnorna sprida sitt flammrande
 Över skog öfver blånande sjö^{stern}
 Och grip jag af längtan att flytta det här
 Till den ewiga kärlekens ö
 I de himmelska stjärnornas dans
 Skall jag wigas med henne en gång
 Sam härnere på jorden blott fanns
 I min dröm och min svärmande sång

36 Festsång.

Lyss kamrater se banners
 Fladdrande framgång
 Nya treppor man oss skicket
 Segern snart är vår
 Slutet leden i vårt förbund
 Mot fräcke kämpar
 Sam utän all blygd
 Fästör oss folk och hänsar den grund
 Hvar på oss lycka är byggd
 Mäktig är han men hans skall
 Slutigt komma upp på fall
 Ty ni alla vederkalla
 Hraf från Gud sam allt förmår
 Hanam ära ni hembara
 Ty hans seger den är vår
 Häftigt svajar segerfanor
 Aft här och här trumpetens skall
 I vår Herres namn ni bringa fräcke
 Fräcke fienden på fall

37 Källan.

Klara källa du som porlar
 Fram ur jordens hudda sköt
 O jag vill bejunga dig ;:
 Ren som klar kristall du blänker
 Och den besodryck du skänker
 Låskar vandrar på hans stig ;:

Kosfnadsfritt du ständigt flödar
 Så för fattiga som rika
 Låker icke menskans pris ;:
 Fast du smeks af själva salen
 Flyr du ej den kalda polen
 Med dess märker käl och is ;:

Gudabild lät mig få lära
 Så att älska som försaker
 Lefva för att göra godt ;:
 Att i val sam mulna dagar
 Är jag nöjd som Gud behagar
 Och är lycklig med sin lott ;:

38 Verka ty natten kommer

Verka ty natten kommer
 Börja i morgonstunden
 Verka men daggen glänser
 Klart i lummig lund
 Verka i dagens hetta
 Miott under salens gläd
 Verka ty natten kommer
 Snart skall du bli död

Verka ty natten kommer
 Om lysvaten klart
 Njuta den bästa tiden
 Du får hvila snart
 Sända dig ädla skatter
 Här hvarje dyr minut
 Verka ty natten kommer
 Då ditt verk tar slut

Verka ty natten kommer
 Dagen är kort men dyr
 Verka men guset varar
 Se hur dagen flyr
 Verka tills sista strålen
 Du uti fjerran ser
 Verka tills natten märknar
 Då ej verkat mer

- 4 6 7 7 8 9 =
 5 1 6 7 7 8 9 = 5 5
 - 9 8 7 6 5 4 3 2 1 =
 8 7 6 5 4 3 2 1 = 5 5

39 Vårång

Gläd såsom fågeln i morgonstunden
Hör jag våren i friska naturen
Lärkan mig svarar och trösten i
Arkan på åkern och arren i furu;^{lynden}

Se hur de silvrade ^{bäckarna} ~~bäckarna~~ små
Hoppa och slå hopp och slå
Vänliga armar kring befvor och
Se hur det spritter i buskar ^{stengar} och
grenar af lif och af dand
af lif och och af dand i den
hårliga vårsolens glans ;:

2LF=X411.FE 1. L. = 171.978

40 Långfåglaerna.

Långfåglaerne tänkte bygga sitt
Huga och frid så tänkte väl de flesta
Kan så en korp byggmästar blef
Och såg sig om de små fördrif
Mot hans skrän såg fågelstämman
så mat

De sjunga väl ännu ibland
Men hör hure sången den klingar i
Sin klagan på lummiga strand
Fågeln fick ingen tro på en vårsol
Kvitter han sorgsen vid evigt bo
Vår aftonen skymmer

Som hade de sjungit i går
Jag mins rejdens tårnar de stäl
sen gång
Till grönskande bund hvarje vår
Och ägat det lag och hjertat slag
Så varmt hela världen i famn man
Vår aftonen skymde. lag

41 Skogsblomman.

Det väcte en blomma vid granarnas fot
Hon väcte bland mossor och gröngräs
Den lilla knappt syntes vid jättarnas fot
Men stolt står så endam och lung

Säg frukter och nejdt i skogen stå gård
Där skuggorna kring dig stå vackert
Ongi ty jag aldrig af Herren är glömd
Han afven på blomman ser och

Men längtar den gjatt i drifhus fästa
Och dofta till människors behag
Säg jag lifs bäst bland de ringröcksmå
Jag föddes till skogsblomman jag

Snart skall för vindriga stormor du dö
Du blomma som doftade nyss
Då slumrar jag in under täcket af snö
Och vaknar vid vårorens kys

För levan haftock lilla blomma så skän
Frängslig och dyster min stilig
Hansom mig har skapat min faders gnär
Han värdar sig afven om mig

Fast ringa och liten mig Herren är när
Jag vandrar så lycklig och säll
Hver morgon mig böner till himmelen bär
Jag slumrar hos Jesus hvar kväll

En klädnad jag fått af min frälsare
Och bladet tvätt skinaande hvit ^{huld}
Den passar för staden som har gator af guld
Den passar för vandringen dit

Lik blomman jag afven skall viddna och dö
Men Frälsarens löfte står kvar
Fast staflet är gämsli under täcket af snö
Och anden hos Gud i förvar
Och glad skall jag vakna hos Jesus en gång
När strålände morgon har gånat
Då blandas bland englar min jublande ring
Då jordlifvet sörger har flydt.

Säg mig gälla flicka hvarför
 Lärar blika ut ditt öga bedjande
 mot skyn Säg hur sorgens smärte
 reolar nån slits hjärtas kvalens gift
 härbleknadt purpurbyr

Den värt från Solens tider
 tre blommor på jordens äng
 den ena är skår som rosen
 och kärleken kallas den

Den andra är blå som himlen
 Den blomma vi nämna "tra"
 den tredje är grön som gräset
 som lyftigt på ängens pro

Den blomma är "hoppet"
 alla från himlen hört smade
 O mätte till lifvets skymning
 du ega den alla tre.

O lät mig lefva en liten tid
 Och då lik blomman i datus frid
 Och räkna dagarnas präjlokh
 Och glömma dagarnas tal

O lät mig lefva en liten tid
 Med hjertans rent med ande blid
 Och lät mig andas den korta vår
 Och då förrän våren försjår

Förn solen äfver min präjlgätt ned
 Förn afjärnan mistat det ljus han ^{syrr}
 Förn masken sätat mitt hjertans ^{trög}
 O lät mitt hjärta få ro

I hoppets soliga marganglans
 När kärlek binder si mystenkross
 I andens lyftliga köppningstid
 O lät min ande få frid

79
48 Kärleksdröjcken

Dulcamara:

Flicka vill du mig tillhåra

Jag är rik och du är skär

Låt oss då ett bytte göra

Låt ditt hjerta bli min bär

Adina:

Ej på mig med kärlek blicka

Jag den ej dela kan

Jag är blott en gjensteflicka

Bind ej rikdom åt en arri.

Dulcamara:

Ack hur kan du stå emot

En senator för din fot

Adina:

En senator nej ack nej

Inte passar det för mej

Dulcamara:

Rik och mäktig skall du blifva

Om din ynnest du mig ger

Guld och guld jag vill dig gifva

Hvad kan du begära mer

80
Adina:

Vädig herre! Denna heder

Är för stor att bli min lott

Min Lanetta mig tillbesler

Honans vill jag äteka blott

Dulcamara:

Ack hur kan du stå emot

En senator för din fot

Adina

En senator nej ack nej

Inte passar det för mej

M. X.

43 Emmas stjärna

(De faderlösas sång)

Jag gärna uppmot himlen ser
När solen går i molnen ner
Ty jag en liten stjärna har
Som lyser då så skön och klar.

Den stjärnan är min pappas blick
Jag honom själv ej skada fick
På jorden hans besök blev kort
Då jag kom hit så for han bort.

Hans öga följer mig ändå
Hans vinklar nog jag kan förstå
Ty jag har märkt att vissadär
Så lyser stjärnan mera klar.
Det var en dag då jag ej gjort
Och tänkte det samma som jag bröt
Det var en kväll ja just i går
Då stod i pappas blick en tar.

Plöts sorgsen syntes stjärnans min
Men jag drog genast för gardin
Och tänkte aldrig, aldrig mer
Jag hindrar skå ått sorgen mer.

Och säkert blev han åter glad
Ty sen då aftonbön jag bad
Och stöt med några ord till den
Då syntes stjärnan le igen.

När bortom grafven öppnades
Min begravd sol gav mig den kvällen
Vinst lyser du mig då till den
Som är de faderlösas vän

E. B.

83
44 Hvad du behöfver

Min käre bror och bästa vän
Du var må båd den och den
Jag tror du går och grubblar än
På lifvets fältmanafver
Du tycker där du sur ses gå
Att ingenting du har. — Jaså
Ar sjä och kropp ej något då?
Du har hvad du behöfver.

Du tycker jobben andra ger
För ringa möda mycket mer
Hvari du orättvisa ser
Och harmar dig däröfver
Blott du får gro. — Ah, nänn och ryck
Men om du icke går ett styck
Så får du säkert ett kok stryk
Du får hvad du behöfver

84
En sannig detta är förvisst
Min kära bröder Petter Knisth
På reskostnad du lider brist
Men hör och var ej döfver
Grät ej för att man ej beredt
Dig något se dig kring så bredt
Du har ditt Krihemala sett
Du sett hvad du behöfver

Att själens spis du ger ditt pris
Men hyser afund till hvar vis
Och därför borde du ha ris
Och munnen bara kläfver
Om du tillo lifvet bager slut
Ej vet hvad mängen har tänkt ut
Blott du vet en smula hult
Du vet hvad du behöfver

Och du har klagat är från är
 Att platt du ingenting förmår
 Och uti denna bro du går
 Och in i den dig söfver
 Likte gubben Runebergs von Damm
 Du säger "kan ej" men var man
 I så länge "Fader vår" du kan
 Du kan hvad du bekräftar
 Gustavus

45 Damernas vecka

Damerna namns dagar hafva nu i
 Skönt att godt om blommar denna tid det är
 Men ändock nog länas mängen manlig kassa
 Hållt om namnsdag firar den kan håller kan
 Hittintills det regnat men nu är det höjst
 Om att Magdalen är ändbligt klarer upp

Kungen på sin Frets ängs plöjer vägen
 Han vill älskad Westkust har han dykt sin färd
 Likte en äkta sjöman damerna bevägen
 ger och får af dessa han sin hyllningssjärd
 I vår ästra skärgård vacker af med split
 Ofver att ej kungen närsin kommer dit

Östermed för brandkåren uniformer granna
 redan har på lager men hvor brandsaldat
 färedrar på andra arbet helre stanna
 så i Östermed man står där riktigt flat

87
Att afhjälpa detta hvad skall hittas på
Ja låt hvar soldat sin egen flamma få

Om velosiped en yngling tänker äker
Bör han gata elamer såsom presben sky
Bljes vid en bärn var sportman lära Man räkar
gifva sin bicykel för en — varaflyg
Wida bättre sport är då med bärn och bär
ut för lifvets banden det helt munskert bär

Uti denna bildning lifligt debatterats
Hvad velosiped kostym en dam bör ha
Till och med för byxor ifrigt har pläderats
stred och gått om dängden uppå kjortlarsner
För att slutlig lösning frågan månade få
bäst för sportens danser blir väl helbrukä

88
46 Wickbor Rydbergs skugga
till herr hofrättsrådet Bratt i Jönköping

Herr hofrättsråd! Min tjufva ro
Bland Elysiums behag och dygder
Blef standan störd med etek! och O!
Af folk från norra Smålands bygder

De klagade: "Kan Jönköping
Du världens blick ej till dig vända
Om dig man betas ingenting
Nej, se på Wetterns norra ända

Den smak i festarrangement
Lana Åkersund har fått prestera
Hur stätt den lilla stäm i rang
Kransför det klassiska et dera".

Herr kofrätteråd! Tack vare er
Så är det slut på klagalåten
Att Jönköping nu verlden ler
Att sedan bystinvigningsottåten

Herr kofrätteråd! Er fina brödet
Att lågot majoren invitera
Bevisar - utan smicker sagdt -
Hur väl ni kunnat mig stadera

Jag bratts i "lärdla mädor" kär
Men det är falskt det eftermålet
Vinn societet häruppe är
Det högste militärbefälet

Magister Plato skall jag sky
Så och den dubbiösa damen
Apostasia, Sakrabet? Nej fy
Han tog ej ens handhvacamen.
Magister Ludi.

47 Rosorna

J. Brand.

En flicka med rosor på kinden
I clammert på aveny'n...
Då mindes jag sammarvinden
Och hafuet och skärgårdsbryn.

En blomma... Mordande öken!
En flicka... Lyckliga sprätt!
Nu bortdunstar tiden likt röken
Från din middagssigarett.

I kaffskumma sammarvatten
På aveny'n jag ser
En flicka med rosor på hatten
Men inga på kinden mer.
Karl Janson.

48 En vacker dag

En vacker dag när solen ler
 på bonjansrens vattvållingsfläckar
 och vårvinden sveper längs gatan ner
 och all min mäsla gäddor
 att dölja under skårben med ängsligt ^{besvär}
 en bråkdel af bybornas hemiska midår

En vacker dag när öfver allt
 i färsargliga fänsönspeglar
 med oblid kritik på min arna gestalt
 med nyfikna blickar man speglar
 och när min skugga på huset där jag ligger
 ser ut som en luffarekarikatyr

En vacker dag när bredbent ^{och}
 slaktaren i gathårnet ställer
 sin sligra lekamen och stramt ^{glor} på mig
 och hans bulldagga på mig skäller

och när månglerskan ger mig en dräpan
 och stöter på hökerokan med en bete ^{kläck} ^{knang}
 nick

Da märker jag
 att jag är känd i kvarteret...

En vacker dag när han som var
 bäste vän ditt snobben i fracken
 lämnar min hälsning utan svar
 blänger smedt på den sneda klacken
 och rodnar en smula och ingenting ser
 och skyndar snabbigt gatan ner

Da märker jag
 att jag är okänd i kvarteret...
 Iquis

49 Ack visste du blott.

vers
 Ack visste du blott hvad jag tänker
 När morgonens puppur ses gry
 När solen i vester sig sänker
 Och dagar och timmar de fly
 Säg är det väl fröjd eller smärta
 Som brycker mitt klappande hjerta

vers
 Ack visste du blott hvad jag känner
 När sänner mitt öga har kytt
 Ack visste du blott hvad jag gämnar
 I hjertat så draget och tyst
 I tanken i drömmar så rika
 Med glädje och vemod tillika
 Ack visste du blott

vers
 Ack visste du blott hvad mig gläder
 När hjertat käns ädeligt och kallt
 När kändan i blommor sig kläder

Och sprider sin doft äfver allt
 Den tanken mig tjusar och plägar
 Men typpa den alblig jag vägar
Ack visste du blott

50 Rosens doft

I rosens doft i blomsterlundens gämma
 Der friden bar emellan berg och dal
 Låt oss förglömma hjertats sår
 Låt oss förglömma lifvets vär
 Och låt oss världen förglömma

O. fråga ej hvad är att lycklig vara
 O. fråga ej hvad är att vara nöjd
 Blott för naturens egen röst
 Och gån dess ord uti ditt bröst
 Och sök att världen förkbara
 (Låt oss förglömma etc.)

Lugn51 Lugn hvilar sjön

Lugn hvilar sjön kring bergskedjan
 Nu breder natten mildt sin arm
 Nu fagelns röst ej mera salar
 Han slumrat in vid skogens barsa

Lugn hvilar sjön i en aftonvinden
 Till sig sig lägger ned vid ön
 Nu blommar blygt sitt hufvud ^{saxer}
 Han beder framt sin aftonvår

Lugn hvilar sjön så fridsamt vinkar
 De klara stjernor från det blå
 Vår lugn var stilla du usänkskärta
 Snart afven du skall friden få

52 Till Österlandet

Till österland vill jag fara
 Där bor alla kärleks min
 Barban berg och djupa dalar
 Allt under så grönan en lind

Ja där vill jag bygga min bydda
 Där marken står ständigt så grön
 Där träden äro prydda med blomma
 Med blommor som släpa så skön

Här är ljult och gott att vara
 O hvad lifvet dock är skönt
 Här hvad fröjd bland fagelochare
 Se hvad gröset lyser grönt
 Humlan surrar fjärlig svälta
 Lärkan står i skym sin drill
 Och en näcktarfyllda skålar
Dricka oss små blommor till

Astrid Johansson
Stockholm
Den 4 December 1892

N ^o		sid
40	Langfågeln	74
41	Skogsblomman	75
42	Kärleksdrycken	77
43	Emmas stjärna	81
44	Hvad du behåfver	83
45	Damernas vecka	86
46	W. Rydbergs skugga	88
47	Rosorna	90
48	En vacker dag	91
49	Ach visste du blott	93
50	Rosens doft	94
51	Lugnkvilar sjön	95
52	Till Osterlands	96

Astrid Johansson

No Register

sid

1	Lång för Sala Skyttegille	1
2	Templarvisa	4
3	De treffliga köksorna	7
4	Utan Hjerta	9
5	Wärsång	11
6	Friketsång	12
7	Ryttmästar Silverblad	14
8	Ohnvisa	18
9	Den utestängde äkta mannen	23
10	En majdag i Wärend	25
11	Den moträfvoige brudgummen	27
12	Herrkarlsbonden	29
13	Efter Balen	30
14	Den Italienska flickan	34
15	Wida om juwelsölden i Stockholm	35
16	Glada Kalle	41
17	Wisperdaden	45
18	Halvets Söner	47
19	Wintervis	49

20	Till Mansell S	51
21	Det första ardet	52
22	Mannens sista vilja	54
23	Hans Knapp	"
24	Julkalas	56
25	En komedi	57
26	Regina von Emeritz	60
27	Beegrädel	71
28	Ny kärleksvisa	44
29	Singdudeledej.	47
30	Hvad vill du	5
31	Ny Ohnvisa	55
32	Lilla fågels visa	57
33	Sjömansbruden	59
34	Bröllopsång	66
35	Långban	68
36	Festsång	69
37	Källan	70
38	Werka ty matten kommer	71
39	Wärsång	73

A. Swanson

Seunders

Eda Helge

Arrik Johansson

Arrik Johansson

Arrik Johansson

Hesteros Gstaad

Stenbjörn Larik
Johansson

Kräknefo

Lundin & Karlsson

Arrik Johansson

Smickare

Swidare Sundhult

Aug Anna

Arrik Johansson

Swidare

hos Hedström

C. J. Sundhult

Sten David

Drögare vasa

Jag är en Taper krigare en för trolig
soldat jag drack mig två glas brandy
jag slogs med min kamrat därför
jag nu sitter ute inom lås i bom
fast andra börjat grådet blif skild
min anda

Jag vter inoperad inom en fuktig
mur men mat jag jag af andra bit
fjell i sin bar jag tanker på min
flicka hon vetar brip från mig

Jag är inoperad hon hon of tanker
jag för jag mins den tygpa leden
de jag vid hemmet var en afton
mins jag varskott va solig varm

o helar jag aldrig glömma kan den
somer grott sa varm da vackra
flickans lif var omhändert af min
famn) 4 dar suto vi sa vilka ut

oprek lund jag för en tulla vard den
glände denna stund ut satta om
heden dar viskas vara namn jag
med flickans kinder hon föll ut
min famn

14
8 Trasten

Öfver susande fur öfver skummande ^{våg}
Öfver skyhöga blånande fjäll
Spräcker skandien's sångbrast
Sitt vindenabba båg
Till ett land med en ljunnare levätt. ;:

Medan snöstormar gny omkring hvitman ^{de}
I hans kylliga fäderne land ^{ma}
Sjunger sångaren ömt om sitt ensliga bo
Invid skagbetläddt ösberjöstland. ;:

Det är jubel igen ibland beammor och
I de nordiska dalarnas skygd ^{klad}
Och från främmande land
Skymdar sångaren glad
Till sin aflägsna fäderne bygd.

Invid ösberjövik omkring speglande jö
Tonar trastens melodiska dritt
Och i båd som skansats af vinber och snö
Sitter snakan och lygnar därpå

15
Och han svicker förmåjdt bill
de älskade små
Här är skämt på vår enstiga å
Må vi bedja bill Gud att vi sketligen få
Bland de susande björkarna dö

7 Min lilla vrå

Jag vet en vrå emellan bergen
En liten vrå som tillhör mig
Där ingen flåd inmätlat sig
Och ingen oskuld skiftat färgen
Hvar än ödet mig kasta må
Jag längtar åter till min vrå
Min lilla vrå bland bergen

Där har jag stängt en fänge inne
Som måste gifva sig till dö
Inom den lilla bränga krets
Ly jag har bländat, häj och sinne
Hvarhän mig ödet föra må
Jag längtar åter till min vrå
Min lilla vrå bland bergen

Min lilla Hildur heber fången
 Och kärleken med blomsterband
 Fäst hennes kjersta fot och hand
 Vid skogens sångare och sånger
 Hvert jag af ödet kastas må
 Jag längtar åter till min vrä
 Min lilla vrä bland bergen

10 Djupt i mörka mullen

Djupt i mörka mullen bäddas min kär
 Bäddades min ungdomslidjebetea brud
 Bitter var den sorgen bitter är den ännu
 Men haf fräst mitt kjersta hon är nu
 hos Gud

Djupt i mörka mullen föllo mina kär
 På de gröna keansar jag på kistan fäst
 Sedan jordades den kär
 Som i sjuttan vårar blott var jordens
 &

Djupt i mörka mulden kanske fins
 den lilla
 Lam i jordens hvimmel aldrig gifs
 O min dyra stuna du var ren som
 Ljusebs blida ängel g' på jorden brifs

Djupt i mörka mulden skall och jag få
 Under vinterens drifva ^{snö} när min färd
 Och högt ofvan molnen ^{är slut} ofvan jordens
 Barndansbruden fimsa då jag ^{sorget} ~~håller~~
 kämpat ut

11 Necken

Necken han spelar på blåjan blå
 Ljukt är att höra där på
 Halvets små älfvor i ringdans gå
 Och stjernorna kinddra och så
 Men Necken när han mot himlen
 Där han sitt öga in ^{ser}
 Ty bland de stjeror som kindra där
 Freja g' emot honom br

Kristina Nilssons

Hjerten är tror jag visst att
jag var,

1
Hjerten är tror jag visst att jag var
liten flicka så munter o så gla
Tunga fiure hade jag då
inga keller jag tänkte uppå
Falla - falla - falla, lilla osari

2
Passa då, när ja ble sjötten är
solen sken gødel got det blev var
Allt va skönt, jøle grøn, de var år
Men då fettes mig något åide
falla - falla o. s. v.

3

Thicka gissa, om ni kan vända
Stunta varje si lesson stunta gla
Stunta varje si rit, stunta sä.
å ja vilke varken leva eller
fälla - lulle o.s.v.

4

Dä en vända me mor o me far
möche sorgente töcha det bar
Mondai ja vänner så kär
vilken bild vid mitt hjärtjiba
Stalla - lulle o.s.v.

5

Ola Ash ifrån Hötorp-jäpnytt
Tech ni veta, så såj näsernytt
Men så möche att säje gär an
att te jula blir Ola min mar